

El suc d'una fruita

(ALDC, V, L 68. El suc d'una fruita)

Suc deriva del llat. *sŪCUS* 'suc; saba de les plantes', amb la var. mall. [suç] 73, 77, 79-82, amb [k] palatalitzada, el der. dim. val. *suquet* 164 i les var. palatalitzades [ʃuk], [tʃuk] 4, 7, 11, amb africació, i [ʒuk] 188, per adaptació del cast. *jugo* d'acord amb l'equivalència cast. [χ] = cat. [ʒ] (com en *nava[χ]a* → **navaja*, *me[χ]icano* → **mejicà*; cf. Veny, 2006 a: 33-60). L'alg. *txutx* 85 sembla un postverbal del sard *txutxar* 'xuclar' (Toda havia recollit un *xuco* 'embriac').

[θ]umo 108 i *sumo* són evidents manlleus al cast. *zumo*, on sembla que provenen del gr. *zŌMŌS* 'suc; salsa', amb alteració de [o] > [u] potser a través de l'àr. vg. *ZŪM* 'suc' o d'un encreuament amb *jugo* (< *sŪCUS*). També és d'interferència cast. *caldo* 143, 145, 158, 169, 171 (< *CALĪDUS*), esdevingut sinònim de 'suc de fruita'.

Altres mots ocasionals: *aigua* 166 o *aigua de la fruita* 87. *Suc* és l'únic mot normatiu des del *DOrt*, 1917.

